

W odbiorze polskiej literatury w dobie rozpoczynającej się ?normalizacji? w Czechach, [for sale](#) kluczową rolę odgrywa tzw. szara strefa. Stosuje ona szczególną taktykę interpretacyjną, [try](#) służącą jako kryterium wyboru tytułów oraz jako narzędzie do denkontekstualizacji interpretacji poszczególnych dzieł i tendencji twórczych. Przyczyny takiego nastawienia leżą w odmiennej stratyfikacji publiczności literackiej w obu krajach, [diagnosis](#) ale także w różnym rozumieniu zadań czeskiego samizdatu i polskiego niezależnego (drugiego) obiegu, jak również w innym nastawieniu do kręgów emigracyjnych i programów pokoleń literackich. Dla Polski charakterystyczny jest proces stopniowej integracji literatury narodowej jako całości, dla Czechów ? rozpad miarodajnego systemu literackiego. Podczas gdy polska tendencja do integracji jest próbą dla ?prawdziwości? znaczenia słów, czeska dezintegracja prowadzi do rozmywania znaczenia i funkcji każdej wypowiedzi.

ISSN: 1733-165X